

Construtivismo : Mitos dos métodos de lectoescritura

Algún dos "mandamentos" aceptados por
(case) todos:

Sen método, non se pode aprender a ler e
escribir ben.

Apréndese a ler na escola, as interferencias
externas (pais, nais, familiares...) prexudican á
aprendizaxe.

Hai que empezar polas vocais, porque son
máis doadas, e ir pasiño a pasiño, do máis
"sinxelo" ao máis "difícil".

A letra de prensa e as maiúsculas son moito
máis difíciles, e déixanse para o final do 1º ciclo
de primaria.

É moito máis importante a forma (caligrafía)
que o fondo (a mensaxe).

Máis mitos e dogmas

O que é fácil ou difícil, ¿quen o decidiu?

Hai certos dogmas que non se sabe moi ben como xurdiron e se converteron en artigos de fe:

- » A decisión de considerar unhas letras máis dificultosas que outras...
- » O establecemento de pasos previos innumerables **antes** de enfrentarse á escritura en si...
- » O feito de aceptarmos a nenos e nenas como meros **receptores** dos "coñecementos" que **nós** lle "impartíamos" e que asimilarían cando estivesen **maduros**...
- » A realización das pautas marcadas obrigatorias, como pasos imprescindibles no proceso de aprendizaxe...
- » A aceptación da "madureza" como causa do retraso...

Poucas veces se nos ocorreu **preguntarlles** a eles que opinaban ao respecto.

Emilia Ferreiro e Ana Teberosky fixérono; e desde entón moreas de profesionais compróbanos día a día. O resultado é, cando menos, sorprendente, e as máis das veces, gratificante.

Á vista de todo elo, podemos seguir facendo como sempre, como nos "aprenderon" a nós (como se nada soubéramos), ou **actuar** en consecuencia.